

Nr 86.

Av herr **Karlsson, Gustaf, m. fl.**, om ökade anslag till nyanläggning av bygdevägar samt till ombyggnad av bygdevägar och ödebygdevägar m. m.

I 1946 års statsverksproposition, sjätte huvudtiteln, har Kungl. Maj:t hemställt, att riksdagen för budgetåret 1946/47 skulle under rubriken Nyanläggning av bygdevägar anvisa 7 500 000 kronor och under rubriken Ombyggnad av bygdevägar och ödebygdevägar 5 700 000 kronor. Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hade begärt, att under förstnämnda rubrik för nästa budgetår 8 miljoner kronor måtte anvisas, men tillika framhållit, att det totala anslaget för angivna ändamål borde vara 12 miljoner kronor, därest arbeten skulle kunna utföras i samma omfattning som under förkrigstiden. Styrelsen hade dock funnit sig böra begränsa sitt äskande till 8 miljoner kronor.

1945 års skärgårdsutredning hade i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt, att anslagen till nyanläggning av bygdevägar och till förbättring av bygdevägar och ödebygdevägar måtte bestämmas till så stora belopp, att vid fördelningen mellan länen av anslagen kunde undantagas respektive 600 000 kronor och 150 000 kronor för att disponeras för nyanläggning respektive förbättringar av vägar i skärgårdarna. I anledning av denna hemställan har departementschefen tillstyrkt, att av det sålunda äskade anslaget på 7 500 000 kronor 400 000 kronor avsätts för vägföretag inom skärgårdsområdena.

I fråga om anslaget till ombyggnad av bygdevägar och ödebygdevägar har kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anfört, att ett anslag av 9,5 miljoner kronor vore behövt för budgetåret 1946/47 men att styrelsen funnit sig böra begränsa anslaget till 6 miljoner kronor.

Ehuru sålunda anslagen under de två förutnämnda rubrikerna föreslagits höjda med nära nog dubbla belopp, jämfört med de anvisade beloppen för innevarande budgetår, är dock behovet på ifrågavarande områden så stort, att det icke alls fyller av de i propositionen äskade anslagen. Vad kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anfört om behovet av vägar av här angivet slag förtjänar enligt vår mening allt beaktande. Det skulle i nuvarande läge bli en utomordentlig hjälp till landsbygdens både andliga och materiella liv, om vägar bleve anlagda i trakter där sådana saknas. Enligt vår mening är det således fullt motiverat, att anslagen under ovan nämnda rubriker höjas.

Att skärgårdarnas kommunikationsbehov icke tillgodosetts i proportionsvis samma utsträckning som fastlandets, klarlades redan av 1938 års skärgårdsutredning, och 1945 års skärgårdsutredning har tydligen kunnat bekräfta förut konstaterade förhållanden. Särskilt betydelsefullt synes oss

vara, att anslaget till nya vägförbindelser på öarna blir så stort som skärgårdsutredningen hemställt.

Därest en höjning av anslagen till nyanläggning av bygdevägar med 1 500 000 kronor från 7 500 000 kronor till 9 000 000 kronor samt till ombyggnad av bygdevägar och ödebygdevägar med 500 000 kronor från 5 700 000 kronor till 6 200 000 kronor skulle, med hänsyn till att dessa anslag bestridas av automobilskattemedel, medföra budgetära svårigheter, vilka icke på annat sätt skulle kunna övervinnas, finna vi det försvarligt, att anslaget till byggande av huvudvägar minskades med motsvarande belopp eller 2 000 000 kronor till 9 300 000 kronor. Det är nämligen vår bestämda mening, att hur angeläget det än är med iordningställandet av huvudvägarna, så är det dock ännu angelägnare, att behovet av bygdevägar i största möjliga utsträckning blir tillgodosett.

Med stöd av vad vi sålunda anfört hemställes,

att riksdagen måtte

1. till nyanläggning av bygdevägar anvisa ett reservationsanslag av 9 000 000 kronor,

2. besluta att av anslaget till nyanläggning av bygdevägar avsätta 600 000 kronor för vägföretag inom skärgårdsområdena, samt

3. till ombyggnad av bygdevägar och ödebygdevägar anvisa ett belopp av 6 200 000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1946.

Gustaf Karlsson.

John Gustavson
i Guntorp.

Erik Arrhén.

Karl H. Andersson.

Emil Petersson.

Oscar Mattsson.
